

3.

NIE ŠMIS PREKLINJAT

Kod morljá je živila edna familija. Muž je bi ribár pak je jáko ubeteža. To je bilo pred božičnimi dáni. Ube- teža pak je leža jáko betežun pak si sámó prosi: ne- daleko od njieve kučice je bi grád, tote j stanovál edun bogát grof; pak si tá muž želi iz tie grofovske kujne dobre jujie. Uon si misli, ka b uon tie jujie imá, da bi uzdravi. Pak je prosi ženu, da mu neka ide tamo puo tu jû. Žena se krátíla spervinie, ni káníla puojt, oda mu oš nek pruošnju uslíšala pak je pruošla. Putem griede je prosíla Boga, da joj ne dá duojt skupa s grofom, ar je bi jáko ločest, neg s ženuom. Pa da j bilo prebernuto. Kad je u grád zášla, ku j duošla skupa s grofom. Tá se verlje ná nju sruknu pak joj reka: "Ča prosjačíš vode, piekljarico? Vun iz mojega gráda! Nie znaš, da já ne dun prosjáčit?" Žena j poklieknula na obadvi kolini pred gro- fom pak ga prosíla: "Milostivni grof, u ime našega gospo- dina Jezušá Kristušá, ki se nočášnju noćicu narodil, vás prosim, smilujte se meni i mojemu betiežnomu muži. Uon si jáko želi iz vaše kujne toplie jujie."

A grof je bi nemilostivun pak ju vun iti. Žena je puna jáda išla k domu pak je griedje s obadvimi rukami se zagrozíla grádu pak je riekla: "Proklet bude grof i vas

njegovog grada sa simi njegovimi stanovnici."

Nada to je zagledala pred sobom veliku svetlost i se tako prenela da je upala. Pa kad je opet pogledala, ku je anđel pred njom stao pak joj reka: "Zašto si proklinjala? Nie smiš preklinjat. Zum tvoju rič najzad, da kaštiga na te ne dujde." Žena je to učinila. Nada je rič najzad zrela i se je zato kajala i na ednuoč je zagermilo i udri-
lo je u ti grad i ga sega rastriljalo. Se, ki su unutra bili, si sta bili mrtvi. A kad je žena domuon zašla, ku je muž spao i dica su spala. Oda se i žena liegla spati. Pak kad sta se ujutro stali, ku je muž bi čisto zdrav i verlje je proša rib lovit.